

ако допесението ти е справедливо, толкова е тя ужасна, ако допесението е противно на истината, — което азъ не ща да предполагамъ. Баща ти бъше заточенъ за това, защото безъ да знае добре работата, са заплете лжливо въ допесението противъ Либона Друза; ако Либонъ Друзъ и да са оказа престъпникъ и ако доносителите и да получиха достойна награда за своята ревност камъ истината и камъ привържденето, но откри са, че баща ти, безъ да знае работата, е свидѣтелствовалъ противъ Либона само изъ едно желание да не изгуби участието въ наградата, която чѣкаха откривателите на престъпникътъ. Цезарътъ, като награди другите, наказа при това баща ти, защото нашиятъ цезаръ е образецъ на справедливостта. Ти си дълженъ да помнишъ това, мой добрий приятелю . . . Е, какво е направилъ баща ти?

Ю. Вибий.

Недоволенъ отъ пеизчерпаемото милосердие на цезарътъ, който му оставилъ животъ и го наказа отечески съ заточение въ Галдия, той съе престъпилъ и лжливи слухове за тебе, — дерзае да та клѣвети и да та обвинява въ убийство, въ прелюбодѣяніе, — казва, че Тиверий държи Римъ въ окови, а самъ са пампра въ робство у тебе, — и възмущава съ гнуснави измислици глупавата тѣлпа. Съ него е заедно и Корнутъ, който му испраща пари, за да произведе бунтъ въ Галдия.

Сеянъ.

Ужасни клѣвети, които потърсятъ душата, клѣвети безъ сѫмѣніе достойни за наказание. Азъ трѣба да представа твоето допесение на цезарътъ. Но, като похваливамъ усердното ти, не мога да са въздържа, да та не посѫда. Ти си направилъ примирие ищо, като ис-